DEMOCRATIE

REGEERT IN

ZEELAND

IK KOM NIET VAN VLISSINGEN

Uitgave van Gewest IX der N.S.B.

DEMOCRATIE REGEERT IN ZEELAND.

De N.S.B. is het geweten der natie. Het geweten spreekt!

In een voor weinige weken verschenen brochure is aan de hand van officieele gegevens aangetoond, op welke wijze de N.S.B. als EENIGE fractie der Provinciale Staten heeft gestemd tegen de afschuwelijke geldvermorsing bij de Zeeuwsch Vlaamsche Tram, en hoe op dringende wijze opheldering in deze zaak werd verlangd.

De enorme belangstelling voor dit geschrift (de eerste druk van 7500 ex. was in één week uitverkocht), deed ons besluiten een nieuw geschrift uit te geven, waarin — zonder eenig leedvermaak — op zeer droeve wijze wordt geteekend hoezeer ook de rechtsche politieke partijen gekomen zijn in handen van diegenen, waarvan Prof. Hugo Visscher zegt, 'dat zij niet leven VOOR de beginselen, maar VAN de beginselen'.

Wie „doen" tegenwoordig de politiek der democratische partijen?

Wanneer er een 30-tal jaren geleden verkiezing was, dan vond men tallooze jongeren van positieve beginselen, die zich uit idealisme opmaakten om die beginselen uit te dragen, opdat zij zouden leven in het volk.

Thans weet het jongere geslacht zich verkocht aan politieke baantjesjagers, strooplikkers en fantasten, welker invloed ver uitgaat boven het goede deel der partijgenooten, wie ieder persoonlijk gewin vreemd is.

Wie zijn b.v. de bestrijders der N.S.B.?

Dat zijn:
a. de politieke couranten
b. de politieke ambtenaren, die hopen hierdoor promotie te maken
c. degenen die hopen, via de politiek, naar boven te komen en geld aan de politiek te verdienen (wat zal ophouden als de N.S.B. aan het bewind komt).
d. degenen die door onjuist inzicht of verkeerde voorlichting te goeder trouw dwalen omtrent de bedoelingen van de N.S.B. in Nederland.

Voor de laatsten (d) dienen onze brochures van tallooze bekwame vooraanstaande landgenooten, die in den strijd voor dit volk belangeloos op de bres staan, zonder ooit naar loon of vergoeding te vragen.

De politieke couranten.

Een gevaar zijn couranten, die onder anderen schijn, een bepaald doel nastreven.

Wij noemen b.v. het dagblad:

DE ZEEUW.

Dit blad is een commercieele instelling, ten doel hebbend WINST te maken. Dat is haar op zichzelf gegund.

Maar op welke wijze wordt die winst nu gemaakt? Wel, door er maar steeds op te hameren dat „ons Christenvolk deze courant moet lezen". Men schrijft dan „onze pers", maar wie zijn die „onze?" Dat zijn de aandeelhouders, aan wie het enkele jaren geleden gegeven was te zien, dat een aandeel van „de Zeeuw" van 1000.— gulden waarde, dank zij hun „opoffering" was

gestegen tot bijna 5000.— gulden!

Allemaal vanwege hun beginselstrijd.

En de redactie van „de Zeeuw" hoopt blijkbaar — door op de meest onware wijze de N.S.B. te belasteren — zich welgevallig te maken bij de politieke heeren.

Zoo is ons bekend, dat getracht wordt een der Zeeuw-redacteuren burgemeester te doen worden. Is dat als belooning bedoeld voor de bestrijding der N.S.B.?

Op de meest onware wijze bestrijdt men de N.S.B. Slechts één enkel voorbeeld diene:

Op **Zaterdagmiddag** 15 Aug. hield de N.S.B. een vergadering te Rijssen, aanvang 4 uur. Wat schreef nu het a.-r. blad „de Zeeuw" in haar nummer van 19 Augustus: „De vergadering werd op ZONDAG (dit woord wijdgedrukt!) gehouden". Dit dient natuurlijk om de steeds minder in aantal wordende volgelingen voor te houden, dat de N.S.B. tegen de Christelijke beginselen zou ingaan.

Maar men vergeet te zeggen, waarom mannen als v. d. Voort v. Zijp en Ds. Hofstede van de a.-r. naar de N.S.B. zijn overgegaan!

Een ander gevaar zijn de zgn. „neutrale" bladen. Bijzondere voorbeelden daarvan zijn de Middelburgsche Courant en de Vlissingsche Courant. Hun neutraliteit bestaat uit liberalisme en sociaal-democratie. Dit laatste geldt vooral de Vlissingsche Courant, een zgn. „neutraal blad", doch in welks redactiekamer huist een zekere meneer de Jongh, voorheen . . . bij het Dagblad „het Volk"! Zoo wordt ons „neutraliteit" gegeven.

De politieke ambtenaren.

Veel behoeft hierover niet te worden gezegd. Ieder kent er wel. Niet altijd behoeft hun bekwaamheid te gering te zijn; hun kenmerk is een overdreven dienstklopperij, en een naar de oogen zien van diegenen die „aan de touwtjes trekken", en voor hen een goed woord kunnen doen bij een of andere sollicitatie! Deze heeren zullen er mede te rekenen hebben, dat — als de N.S.B. over eenige jaren het bewind zal overnemen — aan hen rekening zal worden gevraagd van hun houding tegenover de N.S.B.: het ontwakende Nederlandsche volk.

Zij kunnen zich thans strikt neutraal houden: meer verlangen wij niet, maar ook niets minder.

Degenen die via de politiek naar voren komen, en er van leven.

Het aantal „politici" is tegenwoordig zoo groot, en hun invloed zoo geweldig, dat velen trachten te gaan behooren tot het gilde, waarin steeds alle benoemingen vallen, en te zitten bij die heeren, wier vriendjes de baantjes verdeelen.

Daardoor zijn de politieke partijen grootendeels in handen gekomen van mannen, die leven VAN de politiek.

Zij zijn: redacteur van een partijblad; wethouder van een gemeente; statenlid; lid van Gedep. staten; burgemeester; voorzitter van crisiscomité's of andere semi-liefdadige instellingen. Hun zoons en schoonzoons en kennissen worden crisisambtenaar, of op andere wijze „onder dak gebracht", en alles wordt verpolitiekt.

Zoo ook de functie van wethouder van Vlissingen, daarvoor moet men zeer beslist a.-r. of S.D.A.P. zijn. Deze werken daar samen.

IK KOM NIET VAN VLISSINGEN!

Komend tot de kern van ons betoog, zouden wij de nieuwe uitroep willen gebruiken, die hierboven staat afgedrukt: Ik kom niet van Vlissingen!

Dat beteekent op het oogenblik:

Ik steel niet van het crisis-comité
Ik vervalsch geen kwitantiën
Ik zet geen valsche handteekeningen
Ik lieg niet op B.V.L.-vergaderingen over de N.S.B.
Ik ben geen a.-r. wethouder van . . . financiën
Ik ben geen voorzitter der a.-r. kiesvereeniging te Vlissingen

of het kan ook beteekenen

Ik ben geen lid der S.D.A.P.
Ik ben geen voorzitter der S.D.A.P.
Ik verduister geen geld van mijn werkgevers
Ik verduister geen geld van maatschappelijke instellingen

en ook kan het beteekenen

Ik ben geen lid van een politieke partij, welke mede verantwoordelijk is voor de malversatiën bij crisiscomité of maatschappelijk hulpbetoon van Vlissingen! Maar alle groote partijen (ook deze comité's waren politiek) en speciaal ook de S.D.A.P., waren er bij vertegenwoordigd.

Ik ben geen lid van een politieke partij, die een bestuurder heeft in een der betreurenswaardige comité's, kan

alléén een N.S.B.-er zeggen!

Democratie beteekent volksbedrog!

In deze kleine brochure is het onmogelijk de vele schandalen

te behandelen, die reeds bekend zijn, welke door overheidspersonen in Zeeland in weinige maanden zijn gepleegd.

ZONDER uitzondering waren deze heeren, volgens onze meening, benoemd om

hun POLITIEKE kleur,

en niet om hun kennis!

Wij moeten ons daarom beperken tot Vlissingen, daar EN de verduisteringen, EN de wijze waarop de pers het publiek voorlicht (voorliegt), het bewijs zijn van den rotten toestand waarin wij leven! Het doet ons slechts denken aan een regeering, die op een dag aan alle goedgeloovige spaarders verklaarde dat de goud-gulden veilig was, en rustig 1 dag later deed weten dat de gulden „natuurlijk" niet langer veilig was, en deze nog slechts 70 of 80 cent waard is, en prijsstijgingen spoedig zullen beginnen!

Zoo heeft men ineens 20°/₀ op de werkeloozen-steun bezuinigd, dus op het noodigste der armen.

Voorbijgaan

doen wij dus het „geval Borssele", waar tevens weder uit blijkt hoe treurig Gedeput. Staten hun plicht hebben vervuld (of niet vervuld) om de belastinggelden te contrôleeren.

Wij spreken niet over een wethouder die stilzwijgend zou zijn afgetreden, omdat hij meende dat sommige geldmiddelen voor hemzelf waren gecollecteerd. Het dorpje was zeker zoo klein dat de pers er niets van kon melden!

Wij spreken niet over vele andere zaken, waaraan een „mosselluchtje" zit. Da's ook weer een nieuw spreekwoord!

Het beheer in VLISSINGEN.

Zeeland's grootste Gemeente zit in diepe financiëele zorgen en een krachtige, deskundige hand was noodig om dezen toestand gezond te maken.

Volgens de politieke partijen is het mooie van het tegenwoordige systeem, dat IEDER zijn kans heeft. En daarmee bedoelen de heeren dan: ieder die hard meeloopt met de politiek.

Maar, zegt de politiek, in ONS systeem komen de beste krachten naar voren.

En volgens dit systeem kwam dan naar voren de heer

P. G. LAERNOES.

Deze man was groot in de politiek. Gebleken was dat hij zijn eigen zaak niet staande kon houden, doch in de politiek ging dat beter. Hij werd weinig jaren na zijn faillisement:

1 voorzitter der a.-r. kiesvereeniging
2 a.-r. lid der Prov. staten
3 Secr. van het provinciaal Comité van a.-r. kiesvereenigingen
4 propagandist van de B.V.L.
5 voorzitter van den oranjebond

6 Ridder in de orde van Oranje-Nassau
en — ondanks zijn financieel verleden —
7 wethouder van financiën van Vlissingen, met een jaarlijksche begrooting van niet minder dan 2 millioen gulden!
8 bestuurder van het Crisiscomité
9 voorzitter van Maatschappelijk Hulpbetoon.

Terwijl ieder ingewijde wist, dat bedoelde persoon een man was van geringe gaven, wist hij zich door de politiek zoover vooruit te brengen, dat men heel wat in hem ging zien.

Aan wie de schuld?

De schuld aan de politieke partijen, bij wie steeds de gelegenheid bestaat voor ondeskundigen om via elleboog en vriendjespolitiek naar voren te komen.

Waarom niet vervolgd?

Direct na het ontdekken der eerste knoeierijen in Vlissingen heeft de N.S.B. er per open brief (in 15.000 ex. verspreid) op gewezen, dat volgens haar meening niet de lagere ambtenaren moesten worden vervolgd, maar wethouder Laernoes.

En toen brak de horde der vaderlandslooze pers los!

De liberaal-marxistische „Vlissingsche courant" maakte het al heel bont! Die schreef, dat wethouder Laernoes geen schuld trof. Hij had het alleen „veel te druk" en kon er zoodoende niet op letten of anderen stalen.

Het a.-r. blad „de Zeeuw" trachtte de zaak dood te zwijgen, nadat zij kort te voren had geschreven:

„Dat is juist het verachtelijke van de Nationaal-Socialisten, dat zij alles naar beneden halen".

Maar wij beschuldigen
het Dagblad „de Zeeuw" van medeplichtigheid
wanneer het althans in Nederland nog strafbaar is van verduisteringen te weten, zonder daarvan aangifte te doen.

Want terwijl „de Zeeuw" gedurende de geheele zuiveringsactie van de N.S.B. tegen dhr. Laernoes en anderen, zich heeft schuilgehouden, schrijft dit blad, datum 23 September 1936, dat het „een publiek geheim" was, dat de zaken van dhr. Laernoes met de B.V.L. een „duistere janboel" waren en „dat het - de Zeeuw - verwonderde, dat de Justitie niet eerder heeft ingegrepen".

Maar nu vragen wij aan het a.-r. blad:

WAAROM hebt gij gezwegen, en uw beginselen toevertrouwd aan iemand waarvan gij wist dat hij een fraudeur was. Deze man had het over „de heiligste beginselen" zooals een ander het over een kopje thee heeft.

Deze man, waarvan gij redactie van „de Zeeuw" schrijft te weten dat hij een fraudeur was, was de voorzitter van UW a.-r. kiesvereeniging, Statenlid voor UW a.-r. partij, secr. van UW a.-r. provinciaal comité, wethouder namens UW a.-r. fractie.

Is er ooit een voorbeeld te geven van grooter verwording dan van de a.-r. pers, die volgens haar beginselen de hooge principes van Groen van Prinsterer zou moeten verdedigen?

De B.V.L.

Op de laatste pagina drukken wij een berichtje over uit „de Zeeuw", waarin men kan zien op welke wijze dhr. Laernoes voor de B.V.L. sprak.

Weten de B.V.L.-leden wel, dat zij, als de rooden aan het bewind komen (evenals in Spanje) zullen worden opgeroepen, om — evenals in Spanje — het „zgn. wettige gezag" te verdedigen, d.w.z. het gezag van Moskou!

Leden van de B.V.L., neemt een les aan Spanje. Weest trouw Vaderlander, maar laat U niet in aparte vereenigingen opsluiten zooals de B.V L. (in Spanje: Guardia Civil), welke OOK de helsche macht van Moskou zal moeten dienen, wanneer Albarda en Wijnkoop U zullen oproepen, als een van hen door de politiek, minister mocht worden.

Weest gewaarschuwd! In Nederland zijn thans reeds meer communisten, dan er in Spanje VOOR de revolutie waren. Dat verzwijgt men U! Dat wist gij niet.

Diefstal met pensioen!

Hoe ongeloof'lijk het ook moge lijken: hoeveel dhr. Laernoes ook van de Gemeente, B.V.L. of Crisiscomité's verduisterd heeft, hem wacht toch

pensioen van de Gemeente Vlissingen.

Hoe slecht en hoe rot de democratische partijen een Gemeente ook besturen,

in ieder geval krijgen de heeren pensioen.

Wij hebben de moeite genomen eens na te gaan welk pensioen dhr. Laernoes op 60 jarigen leeftijd wacht (hij is thans 55 jaar en voorloopig „onder dak"), en wij hebben geconstateerd dat hij

1000.— gulden pensioen

krijgt als

oud-wethouder van Vlissingen.

Als dank voor de bewezen diensten! Is dat niet fraai?

Hoeveel pensioen de B.V.L. geeft „voor gepleegde verdiensten en verduisteringen" is ons niet bekend

Tegenover al die duistere machten der politieke partijen, stelt de N.S.B. het ideaal van:

EEN land - EEN volk,

geschaard om den troon van Oranje, met een regeering van eerlijke-onbaatzuchtige-personen, welke voortgekomen zijn uit de bedrijven, dus niet uit de politiek, en wier taak het zal zijn, dit volk leiding te geven, en het te voeren naar grooter welvaart, met bescherming van onze geestelijke goederen.

Opdringend kwam het monster van Moskou, en zette zich in Spanje, in Frankrijk, en wroet in Belgie en Nederland. Maar noch de regeering Colijn, noch eenige andere politieke regeering schijnt er in Nederland een eind aan te kunnen maken.

De N.S.B. zal met het communisme afrekenen tot den laatsten ademtocht, door het eenvoudig uit te roeien.

Waar is nog recht?

Deze moeilijke taak, recht te doen heeft de N.S.B. op zich genomen. Zij wil zijn: de eer en het geweten der natie. Zij wil dit volk opbouwen, en in den corporatieven staat ieder tot zijn recht doen komen.

De N.S.B. wordt geleid door arbeiders, boeren en burgers, onder leiding van Ir. Mussert. Allen die daarin medewerken, doen dit uit overtuiging zonder vergoeding of loon, tot het bereiken van het ideaal.

En wanneer de N.S.B. niet wint, dan zal de hiel van Moskou zwaar drukken op dit land!

Maar strijdt allen mee, en

Mussert wint!

UIT DE PERS: **Uit „de Zeeuw" 13-3-1935.**

Koudekerke.

Na de burgemeester verkreeg het woord de heer L a e r n o e s uit V l i s s i n g e n. Deze sloot zich aan bij het gezegde van den voorzitter, dat lid zijn van de B.V.L. een offer vraagt, dat slechts gebracht kan worden, wanneer het steunt op een beginsel, n.l. dat van de v r ij h e i d (!!!) Dat dat zoo is bij onze landstormers, bewijst spreker hiermede, dat juist zij gerecruteerd worden uit de kleine luiden die inzonderheid de invloed van de ongunstige tijdsomstandigheden ondervinden.

Met klem van redenen waarschuwde spreker voor de N.S.B. Hij zette uiteen, dat die naam verkeerd is, omdat ze noch nationaal, noch socialistisch zijn. Weliswaar hangen in de zalen waar spreekbeurten gehouden worden het portret van H.M. de Koningin en onze nationale vlag, maar zij roepen om een andere vlag, n.l. de rood-zwarte.

Is er grooter reclame denkbaar voor de N.S.B. dan een dergelijke rede van eèn dergelijk redenaar?

Uit „de Vlissingsche Courant".

Zooals in deze brochure gezegd, schreef de Vlissingsche Courant in Juli (op den dag dat de N.S.B. in het openbaar de heer Laernoes als schuldig aanwees):

„Wij stellen er prijs op, nadrukkelijk te verklaren, dat o.i. de voorzitter van het comité en de betrokken wethouder (Laernoes) zich in geen enkel opzicht aan eenigerlei strafbare handeling hebben schuldig gemaakt. Het betreft hier twee functionarissen die met velerlei werk overladen zijn en die, h i e r v a n z ij n w ij v a s t o v e r t u i g d, de dupe zijn geworden van te goed vertrouwen in hun medewerkers, wien de steeds in omvang toenemende arbeid blijkbaar over het hoofd gegroeid is".

Nadat de N.S.B. door voortdurend scherper publicatie en openbare vergadering een vervolging en onderzoek had afgedwongen schrijft dezelfde Vlissingsche courant, ruim 2 maanden later: (22 September):

„Hier dient eens en voor goed een eind aan te komen. En als men dan niet eerlijk kan zijn, omdat geweten en levenshouding dit voorschrijven, moet men maar eerlijk zijn uit ANGST.

Wie het mocht aangaan houde het zich voor gezegd: DE PERS z a l z o n d e r p a r d o n d e a a n d a c h t v e s t i g e n o p g e p l e e g d e o n r e g e l m a t i g h e d e n. En het is nu reeds eenige malen gebleken, dat een justitiëele vervolging dan niet uitblijft!"

Dit werd eerst alles geschreven, toen de heer Laernoes had afgedaan, en strafrechtelijk werd vervolgd! Eerst werd gezwegen, en moest de N.S.B. de kastanjes uit het vuur halen. En daarna zet de Vlissingsche courant zich aan het werk!

WELK EEN VOLKSVOORLICHTERS!

Tegenwoordig strijden alle politieke partijen hooguit voor de democratie.

Het is dan wel eens doelmatig om te zien, wat men van de democratie zei, voor de N.S.B. opkwam voor den corporatieven staat.

Daarom drukken, wij hieronder af een uitspraak van Baron de Vos van Steenwijk, Christ. Historisch Voorzitter der Eerste Kamer. Deze rede van 23 April 1924 houdt in:

„Het algemeen kiesrecht en vooral de evenredige vertegenwoordiging, hebben tot ontaarding van het parlement geleid, tengevolge waarvan een groot deel der natie van grondigen afkeer en weerzin tegenover het parlement bezield is; voor het lidmaatschap komen toch in de eerste plaats in aanmerking de intrigranten, de gewieksten, de gladakkers, de politieke scharrelaars, de Strebers van de meest antipatieke soort, de minnaars van gekonkel en geknoei, wien geen middel te slecht is, dat naar hun doel kan leiden, de demagogen en volksmisleiders, die over hun vrijbiljet eerste klas op de spoorwegen slechts beschikken, om hun taak als commis-voyageur in politiek beter te kunnen vervullen".

Is het een wonder dat 12 jaren na deze uitspraak het land failliet is?

En is het een wonder dat tienduizenden zich bij de N.S.B. aansluiten om een eind te maken aan dit onrechtvaardige systeem, dat slechts werkeloosheid, belastingen en devaluatie brengen kan.

UITGAVE VAN DE N.E.N.A.S.U.,

Oudegracht 194 Utrecht.